

Lyngby—Taarbæk Kommune, hvor Ejendomsskatten kun er en Ottendedel af den samlede direkte Skat, en Gang har henvendt os til Amtsrådet for at faa dette Forhold forandret, saa vi kunde opkræve noget mere i Ejendomsskat. Men et lille Mindretal i Amtsrådet modsatte sig det. Og det er ikke, fordi Københavns Amtsråd plejer at modsætte sig, hvad vi henvender os til det om; tværtimod, det stiller sig altid overordentlig elskværdigt. Men naar vi vil røre ved Ejendomsskatten, er Amtsrådet altsaa ikke imødekommende. Og hvis Ministeren vil nedsætte den Promille, vi har haft for Statsejendomsskylden de sidste to Aar, til Fordel for Kommunerne, maa jeg henstille, om han saa ikke ogsaa i samme Forbindelse vil sørge for at faa løftet den Bom, der hindrer, at Sognekommunerne kan udnytte Ejendomsskylden saaledes, som de ønsker at udnytte den.

Men for øvrigt er der jo en særlig god Anvendelse for en Ejendomsskat for Øjeblikket. Der er allerede nævnt, at der er Bolignød, og der er nævnt, at Samfundet maatte gøre noget for, at Bolignøden kan blive ophævet. Det vil altsaa sige, man maa skaffe Boliger. Men disse Boliger kan for Øjeblikket ikke skaffes, uden at der ydes Tilskud fra det offentlige. Og hvis der er nogen Indtægtskilde, som vilde egne sig til dette Formaal, maa dog Ejendomsskylden siges at være særlig egnet hertil. Man vil maaske sige, at det vil gaa ud over de gamle Ejendomme, som Huslejenævnene har lagt deres Haand paa, saaledes at man ikke kan tage den Leje, som maatte kunne faas. Den højttærede Minister nævnte ogsaa i sin Fremsettelsestale som Begrundelse for at gaa ned med Ejendomsskylden fra 2 pro mille til 1,1 pro mille noget om, at de, som ejer saadanne Huse, ikke kunde faa en forøget Indtægt. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at da Ejendomsskyldvurderingen jo er en Vurdering, efter hvad Husene er værd i Handel og Vandel, saa er det Baand, som Huslejenævnet har lagt paa disse Ejendomme til Udlejning, naturligvis ogsaa noget, der har paavirket disse Ejendommers Salgsværdi, idet man selvfølgelig ikke vil kunne sælge en Ejendom, som Huslejenævnet har lagt et saadant Baand paa, til samme Pris som en tilsvarende Ejendom, som Huslejenævnet ikke har lagt noget Baand paa i Retning af at tage højere Husleje. Derfor ved jeg, at alle disse Ejendomme, som Huslejenævnene har lagt saadanne Baand paa, staar til en lavere Ejendomsskyld, og man kan altsaa

ikke begrunde Nedsættelsen af Ejendoms-skyldpromillen med en Henvi-sning til, at disse Ejendommers Indtægt ikke er forøget; thi det er der allerede taget Hensyn til ved selve Vurderingen.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger om Lovforslaget vedrørende Indkomst- og Formueskat. Bestemmelsen om Beskatning af Friaktier er forandret saaledes, at det i Stedet for som i Loven af 4. Oktober 1919 at være Kursværdien, der skal være afgørende for Beskatningen, af Ministeren foreslaas, at det skal være Friaktiernes Paalydende. Dette kan vi ikke være med til. Vi maa fremdeles være af den Mening, at det maa være Friaktiernes Kursværdi, som bliver bestemmende for Skattepaaligningen. Og hvis man vil indvende: der er noget uretfærdigt deri, vil jeg svare, at saa kan man jo lade være med at udstede Friaktier. Jeg ved for øvrigt ikke, hvorfor Friaktier udstedes, uden for at skjule de paagældende Selskabers virkelige Overskud. Men dette kan maaske ogsaa være et udmærket Formaal fra deres Side, som udsteder Friaktier. Jeg kan godt tænke mig, at naar man f. Eks. staar overfor Arbejderne i de paagældende Virksomheder, og disse kræver bedre Arbejdsvilkaar, kan det være ubehageligt, hvis det Udbytte, det paagældende Selskab har haft, er alt for stort i Procenter. Man opnaar jo en lidt mindre Procent, naar man udsteder tilstrækkelig mange Friaktier. Jeg kan derfor godt se, at det fra deres Side, som udsteder Friaktier, gøres i en vis Hensigt; men om det er en Hensigt, vi skal begunstige fra Lovgivningsmagtens Side, det stiller jeg mig meget tvivlende overfor. Denne Begunstigelse er jeg imod. Derfor mener jeg, at vi maa fastholde den Bestemmelse vedrørende Friaktiers Beskatning, som blev gennemført i Lovforslaget i Fjor.

Bestemmelsen om, at Vederlaget for Kommunernes Optrækning af Skatten skal nedsættes fra 1½ pCt. til 1 pCt., vil neppe blive modtaget med Tilfredshed ude i Kommunerne. Formanden for et enkelt Sogneraad har meddelt mig, at i denne Kommune kostede Optrækningen mere end de 1½ pCt., de fik. For denne Kommune vilde det altsaa medføre direkte Tab, om Optrækningsgebyret nedsattes. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at i de store Kommuner, hvor det er nødvendigt at have et Kontorpersonale — og det gælder jo baade i enkelte store Landkommuner og i Bykommunerne, at de maa have Per-